

BREDASCH

STAAT-, LETTERKUNDIG-
NIEUWS.

Zondag en Maandag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK
BLAD.

12 en 13 Mei.

FRANKRIJK.

PARIS, den 9ten Mei.

Nadat de heer *Dubois*, de la *Loire Inferieure*, gisteren in de kamer der afgevaardigden het woord had gevoerd, is de grootgeleerd *Girou*, de *Pain*, opgetreden, om het tegenwoordig tijdelijk ministerie, wat deszelfs bestaan betref, nogmaals te verdedigen tegen de aanvallen van den heer *Dubois*. De tegenwoordige ministers trachten van de zaken gekomen alleen ten beste van het land, op het oogenblik dat verachtedene combinatiën mislukten waren, dat de opening der kamer niet langer uitgesteld kon worden; en in de hoop dat de vorming van een tijdelijk bestuur de middelen aan de hand zou geven, om een definitief kabinet te vormen.

De heer *Lamy*, een der voorstanders van het vorig ministerie, trad vervolgens op. Het was niet genoeg om uit de tegenwoordige crisis te geraken, een wensch in een adres uit te drukken, gelijk het voorstel van den heer *Mauguin* hield. Na de gedane vragen en verklaringen kon niemand meer twifelen aan den wil en de standvastige pogingen der kroon, om uit de tegenwoordige crisis te geraken. De ware kwestie die de vorming van een ministerie belet had was eene kwestie van meerderheid. De heer *Lamy* bekende te behooren tot de aanhangers van het vorig ministerie. Hij wilde geene intusschen discussiën hervatten; maar geloofde dat men in de tegenwoordige omstandigheden zonder aanzien van lippen en alleen op de zaken lettende, tot de vorping van een kabinet moest medewerken; alle staatkundige lieden in de kamer moesten hunne denkbeelden verklaren; hun programma ontwikkelen; opdat het gevoelen der kamer voor of tegen hen zich blijkbaar zou openbaren. De heer *Lamy* ontbreekt alleen de overtuiging dat hij was toegedaan; de voorwaaften die hij voor een nieuw kabinet verlangde; eerbied voor de constitutionele regten der kroon; getrouwheid aan de traktaten; wat Spanje betreft, geen interventie; geen kriegsvervoering; een vrede deszelfs aard, dat het ministerie moest aanvaarden. Hij eindigde met het verzoeken dat de kroon inwonstentiaale adressen in de kamer zou laten verspreiden.

Na den heer *Lamy* trad de heer *Antoine Reges* uit aan de linkerzijde op. Hij beweerde, dat men ten onrechte de yverigste oppositie in de kamer als de oorzaak van de moeilijkheid en den gang des gouvernementen had aangemerkt, uithoofde sommige stemmen van de uiterste zijden zich met die des centrum hadden vermengd. Men had nu het bewijs van het tegendeel gehad, immers alle partijen in de kamer hadden in drie discussiën achtervolgelijk verklaard, dat men alle middelen beproefd had, maar niet had kunnen slagen. Iets van meer gewigt was in de laatste plaats voorgevallen: de grootgeleerd van het tijdelijk ministerie had aangekondigd, dat er eene combinatie gemaakt werd; zij was mislukt; de verantwoordelijkheid rustte nu niet meer op de heeren *Thiers* of *Guizot*, maar op de ministers, of op de kroon die deze vertegenwoordigden. (Hier harste het ongenoege der kamer uit). De heer *Reges* ontbreekt vervolgens, dat er leden in de kamer waren, die de omverwerping van alle ministeriën wilden, de kroon en het land benadeelen; hij zeide, zijnen zonden betrouwen zijn, zoo er een kabinet kwam, dat verantwoord was het land en, zoo als hij die verlangde, zoo sommige der kroon en de kroon en de kroon op de toekomst hadden, zouden zij gedukt nemen en het nieuwe ministerie, dat aan de zaken mocht komen, alleen naar de lieden beoordeelen. Aan de kwestie der meerderheid kwam de spreker spoedig op de verkiezingen onder de kamer had, meende hij, de gevolgen van de gebreken der verkiezingen niet aangehoord; de jongste opbindingen hadden niets berezen en zouden voortaan niets hervaren. De heer *Reges* eindigde vervolgens den heer *Lamarque* aan over diens tegenwoordig de dankbaar, want hij de bedeling toeschreef om de minister in de voorrechten zocht de verdeeldheid aan te toonen die achtervolgelijk zich in de meerderheid had openbaard, en die nu weder bleek in de 224, tusschen den heer *Lamarque* en den heer *Lamy*. Naar zijn inzien drong de crisis sedert negen jaren. De eerste hinderpaal zond de

haar *Pages* in de voormalige meerderheid, thans minderheid geworden; een hinderpaal die verdwijnen zou, zoo men maar moed en wil had om de zaken kwam; een andere hinderpaal was de behoudende senaat. Het waren daarbij de instellingen die de heer *Pages* in zijnen geest veranderd wilde hebben. Zijne rede werd door eene langdurige beweging in de zaal gevolgd. Nadat de heer *Lamarque* zich nog verantwoord had omtrent hetgeen men hem ten aanzien der drukpers te laste legde, en de generaal *Bugeaud* zich nog wegens eene persoonlijke aanval had verdedigd, werd de zitting tot Vrijdag aanstaande ter voortzetting der discussie opgeheven. Tot heden is het nog niet te voorzien, in welken zin de stemming over den inhoud van het adres zal uitvallen.

Na den afloop der zitting van gisteren is er op de Tuilerien een kabinetsraad gehouden, door den koning gepresideerd.

De oorlogsminister *Cubieres* heeft hij een dagorder aan het leger doen bekend maken, dat de kolonel van het 21ste regiment van linie, *François*, op non-activiteit is gesteld geworden, omdat hij den marsch van zijn regiment van Parijs naar Brest te ver had gevonden; terwijl de minister wist dat dit regiment een der best marcherende was. Deze dagorder eindigt aldus: »Degeen die uit naam der troepen wil spreken, zonder te vreezen te hebben van door hen gelogenstraft te worden; moet zijne taal door overeenstemmen met den ijver, de toegewijding en al de gevoelens van eer die in het hart van den soldaat gevonden worden.» De inhoud der dagorder heeft veel opzien gebaad.

Men verwondert zich dat het gouvernement des telet van het traktaat van *Mara-Linn* nog niet openbaar heeft gemaakt. Sommigen vreezen nog voor bezwaer van een van beide zijden.

Van de Spaansche grenzen heeft men heden niets anders vernomen.

Heden uit hoofde van den Hemelvaartdag is de post reeds vroegtijdig, gelijk als des Zondags vertrokken.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 11den Mei.

De *Avondpost* deelt heden een bijzonder bericht uit 's Hage mede, volgens welk Z. M. den 7den dezer een besluit genomen heeft, dat op het volgende neerkomt:

In de considerans wordt gezegd, dat het een gevolg is der overweging: a. Van den aard der bemoeijingen wegens de geldelijke schikkingen, die met de afscheiding van België verbonden zijn, en van de gevolgen welke daaruit kunnen ontstaan; b. van de noodzakelijkheid, om, vooral met betrekking tot de nuttigheid van derzelve al of niet voortdurend en in gevolge van voortdurend, als dan met betrekking tot de wijzigingen of veranderingen welke raadzaam kunnen zijn, de gesteldheid onzer financiële inrigtingen te onderzoeken, in verband met de orde, regelmatigheid en spaarzaamheid in de dienst, en ter verzekering van de belangen des algemeens en der schuldeischers van den staat in het bijzonder, en om de maatregelen te bepalen, welke kunnen medewerken om dat belangrijk doel te handhaven.

Bij art. I. van het gemeld besluit zijn de werkzaamheden met die overwegingen voortvloeiende, opgedragen aan eene staatscommissie, bestaande uit eenen president, zes leden en eenen secretaris, onder voorschied van Z. M., om het getal der leden te vermeerderen, indien Hoogstdezelve zulks noodig mocht achten.

In art. II. wordt deze commissie meer bepaald belast: 1. met het onderzoek van al de aangelegenheden in de considerans van het besluit vermeld; 2. met het doen aan Z. M. van zoodanige voorstellen, als de gevolgen zijn zullen van het in te stellen onderzoek; 3. met het doen van hare consideratiën en van haar advies, noemenswaardige bedenkingen, twijfelingen, beschouwingen of aanmerkingen welke uit den loop der beboelde of daarmede in verband staande aangelegenheden zouden mogen ontstaan, en die van wege de commissie aan haar gerenvoerd zullen worden.

Art. III. bevat de bepaling op en aanschrijving aan den minister van financiën, om aan de gemelde staatscommissie alle mogelijke inlichtingen te geven, alsmede toegang tot en mededeeling van de

eische stukken, en bescheiden, en om haar wijders, zoowel in de behandeling van de onderwerpen zelve als in het materieel, al die hulp te verlenen, welke tot volvoering van hare taak nuttig en bevorderlijk kan zijn.

Bij Art. IV zijn benoemd: tot president dezer staatscommissie, de minister van staat Mr. A. van Gennep. Tot leden: Jhr. van Asch van Wijck, staatsraad, lid der tweede kamer van de staten-generaal; de baron van Bienen van de Grootte Lindt, lid van de eerste kamer der staten-generaal; de heer staatsraad Canneman; Jhr. van Pabst van Bingerden, staatsraad; de heer Mr. F. van de Poll, staatsraad lid van de tweede kamer der staten-generaal; de baron Schimmelpenninck van der Oije van de Poll, lid van de tweede kamer der staten-generaal; tot secretaris: de heer W. J. Piepen, secretaris van den raad van state.

Art. V laat aan de commissie zelve over, om, op voorstel van den president zoodanige punten van orde en verdeling van werkzaamheden te maken, als zij voegzaam en noodig zal oordeelen.

Bij Art. VI, eindelijk, is A. Exc. de heer Mr. A. van Gennep, president der commissie, gemachtigd, om het amortisatie-synlicaat, met de directie van de grootboeken der nationale schuld te Amsterdam, en met de commissarissen, welke, volgens art. 13 der belgische conventie, door onze regering voor de commissie te Utrecht zullen benoemd worden, zich in onmiddellijke betrekking te stellen, en respectievelijk in overleg te treden ter beoordeeling van de gerechtigheid en medewerking tot het algemeene doel, waartoe deze staatscommissie is ingesteld.

Z. K. H. de Erfprins van Oranje is den 4den dezer te Stuttgart gearriveerd en heeft zijnen intrek in het koninklijk residentie-slot genomen. Den 2den te voren was het huwelijks-kontrakt, benevens al de daarbij behoorende acten betrekkelijk het huwelijk des Prinses, ondertekend geworden.

Naar men verneemt is het plan onlangs door den heer Brade aan Z. M. aangeboden tot het leggen van een ijzeren kettingbrug over het Y, gesteld in handen van den heer gouverneur van Noord-Holland, om te dienen aan berigt.

Uit de provincie Zeeland schrijft men van den 8den dezer: Krachtens een bepaling, waarbij het departement van oorlog zich het recht voorbehoudt, de leverantie der campagne-vivres twee maanden bevorens aan den leverancier op te zeggen, is bij besluit van den 3den dezer de aannemer der campagne-vivres, in het 4de en 5de district dezer provincie aangeschreven, dat zijne aanneming twee maanden na de aanschrijving zal ophouden.

In den nacht van den 9den is te Bokhoven aan de Maas, op anderhalf uur afstand van Hertogenbosch gelegen, brand ontstaan in de woning van den burgemeester aldaar, welke zoo spoedig toenam dat niet alleen de woning, maar ook nog vier daaraan grenzende woningen door de vlam vernield werden.

De gemeente Eich, nabij Andernach, is in den nacht van den 5den op den 6den door een zwaren brand geteisterd geworden. Reeds 17 woningen en 14 schuren met bijbehorende stallen waren des morgens van den 6den in den asch gelegd, toen men den brand nog niet eens volkomen meester was.

Uit Petersburg wordt van den 27sten vermeld, dat men in Rusland sedert het jaar 1709 geen voorbeeld kan bijbrengen, dat de rivieren met den 30sten April gelijk nu het geval is, nog niet van het ijs bevrijd waren geraakt. Te Riga lag het ijs in de Duna den 29ten April nog zoo vast, dat over hetzelfde in alle rigtingen zonder gevaar werd gereden.

Uit de jongste berigten uit Londen blijkt nog dat de Spreker in het Huis der Gemeenten, de heer Abercrombie, den 7den aankondigd heeft, dat de staat zijner gezondheid hem niet langer toeliet dien moeilijken en gewigtigen post te bekleeden, waarom hij, na de postervacantie, den presidalen stoel verlaten zou. Zoowel sir R. Peel als lord J. Russell hebben, uit naam der partijen aan wier hoofd zij staan, den heer Abercrombie de getuigenis gegeven, dat hij zijnen post steeds met de grootste bezadigdheid en waardigheid heeft bekleed.

De bekende predikant Stephens, die voor eenigen tijd, wegens opheffing tot ongehoorzaamheid aan de bestaande wetten, aan een geregeld onderzoek onderworpen is geweest, heeft laatleden zaterdag, in de londensche herberg de Kroon en het Anker, een lange redevoering uitgesproken, in welke hij zijne toehoorders bezwoer, zich niet langer aan de samen-wet te onderwerpen, die hij schandelijk en onchristelijk noemde. Hij verklaarde liever den dood te willen ondergaan, dan langer de slaaf der commissarissen voor het arm-wezen te willen blijven. Ten slotte kondigde hij aan, dat hij den volgenden zondag een predikatie in Regent'spark dacht te houden, en uitte den wensch, dat de Bisschop van Londen daarbij tegenwoordig mogt zijn, ten einde te kunnen beoordeelen of hij zuivere of valsche grondbeginselen verkondigde.

Te Llandidloes is de rust, na de aankomst van eenige compagnieën geregeerde troepen, niet verder gestoord.

In verschillende districten van Engeland, onder anderen in de nabijheid van Manchester en te Ashton, zijn onderscheidene personen in hechtenis genomen, wegens het oefenen der Chartisten in de behandeling der wapens.

In de zitting der Portugesche Cortes zijn debatten ontstaan over een voorstel van den nieuwen Minister van Oorlog, om een der leden van die Vergadering, den kolonel Fontoura, vrijheid te geven om onder onmiddellijke orders van den bevelhebber over de troepen in de Algarven te staan. Dit voorstel, gevoegd bij de omstandigheid, dat de Senaat den graaf d'Antas vergund heeft naar Oporto terug te keeren, heeft het vermoeden doen op-jen, dat men de linietroepen uit de hoofdstad wil verwijderen, ten einde daardoor aanleiding tot de reorganisatie der onthouden bataillons nationale garde te verkrijgen. Men dacht dat het lot van het nieuwe Ministerie van den uitslag der discussien over genoemd voorstel zou afhangen.

HANOVER. PHILIPSEN.

Het is een verwijt, dat vooral in den laatsten tijd meermalen gedaan is aan de onderscheidene drivers van partij-schappen, dat zij onder een valsch licht de daadzaken voorstellen, misbruik maken van hatelijke benamingen, en aan de wederpartij alle wanorde willen geweten hebben, die zij nogtans zelve hebben veroorzaakt. Dit verwijt was geenszins zonder grond. Wanneer men een blik slaat op de woelingen die in Frankrijk en België in 1830 en sedert hebben plaats gehad; daar werden al de rampzalige gevolgen van den partijgeest gekeek en al geschoven op rekening van de minst magtige partij, in de hoop dat die minderheid nog meer zou verzwakt worden door de verguizing waarmede zij overladen werd. Het *« tout les moyens sont bons, pourvu qu'ils soient utiles »*, is, hoe onkiesch ook, steeds de leus van alle partijen geweest. Dat intusschen dit voorbeeld van Frankrijk en België ook weerklank in Duitschland gevonden heeft doet ons innig leed; te meer omdat daar het verwijt ten laste van de regering vallen zou, indien de beweeringen der prussische nota, betrekkelijk de Hanoversche zaken echt zijn. Immers wordt daarin het aanzienlijk gedeelte der Hanoversche beveling, dat niet instemt met de willekeurige en despotieke handelingen van koning Karel Asser en diens minister von Scholz, uitgekroten voor opruijng; wordt aan den koning onderstaand beloofd indien die *« opruijge factie het hoofd opsteekt »*. Hetzij niet opzet, hetzij uit ingenommenheid met eigene staatkunde, hier heeft een blijbare verwisseling van rollen plaats: het is toch niet de bevolking van Hanover die *« opruijg »* is, die zich tegen de wet en het wetig gezag verzet; maar de regering vindt weerstand, elcch tot heden tijdelijken weerstand, in de opheffing der constitutie van 1833.

Verwonderlijke is het, dat de duitsche leden van de Bondsvergadering, de souvereiniteit des lands in zich vereenigen, als *« opruijg »* tegen de wet met buigt voor dien souverainen wil! Maar de Duitsche Vorsten zijn geen opbepaalde Souvereinen; en die zich dat aanmatigen, leeren en regeren in strijd met de grondwet van den Duitschen bond. Art. 57 der acte, waarbij die souvereiniteit aan de Vorsten wordt toegekend, staat in een onafscheidelijk verband met de bepaling van het 54ste artikel, de gehoudenheid der Vorsten vaststellende, om aan hunne staten vertegenwoordigende instellingen te geven. Gewoonde geeft geen recht; omdat enkele Staten zich onttrokken hebben met de daad (*factie*) aan die ook op hien rustende verplichting om naar grondwettige instellingen te regeren, regeren zij niet naar het recht (*jure*) als opbepaalde Souvereinen. De Koning van Hanover kan dus nu *« Land »*, naar zijn believen, dat is zonder aanzien der wet regeren; maar regeert is hij geen onbepaald Souverein. De *« opruijg »* van het woord *« opruijg »* aan de Hanoveranen, die *« opruijg »* tegen geweld verdedigen, is dus onopzettelijk. Maar het antwoord van Pruisen aan Hanover, dat *« opruijg »* is, onder punt in: het is dat, waarin Pruisen niet aan geen volk een Vorst te willen opdringen, die het in zijn land niet aithouden kan. Maar indien Pruisen, in plaats van zich te dien opzichte op het gevoelen van den Bondsdag in de Brunswijksche zaak te beroepen, niet maar gelet had op de art. 25 en 26 der acte, die recht geven op ondersteuning, maar onderzoek gedaan had naar de oorzaak van den tweestrijd, dan zou het antwoord zijn de handhaving van art. 27 en 3 te vorderen, omdat de beveling van de Wiener-acte geweest is, aan Duitschland, *« opruijg »* te verwarborgen. Met het bloot naleven van art. 26, *« opruijg »* verleenning van hulp, en met voorbijziening van art. 27 en 28, zal het aan de Vorsten in Duitschland gemakkelijk vallen, om al die controlerende stendenvergaderingen op zijde te stellen, en al die *« opruijg »* te smaken. Maar met zoo te handelen verdoft men den edelen nationalen geest in Duitschland, en maakt men een broednest van revolutionaire woelingen, die, in herbarische onderlagen, het eindelijk zwoer zullen brengen, dat de geest van Duitschland geheel veranderd wordt. Men moet den stroom leiden en dienstbaar maken het heil van het land; men denzelven te belemmeren en te stuiten, wordt de weldadige stroom vernield voor den omtrek, en sleept alles in

zijne verwoestende doorbraak met zich in den afgrond. De dubbelzinnige verklaring van den Badenschen minister aan de stendenvergadering, daar alles afhangt wat door *regtstoestand* moet verstaan worden, boezemt ons geen genoegzaam vertrouwen in voor de handhaving der constitutie van 1833 in Hanover.

**Letterkundige en Wetenschappelijke
Nieuwstijdingen.**

Duitschland. — De verdienstelijke hoogleeraar in de rechtsgeleerdheid aan de hooze school van *Berlijn*, professor *Cais*, is den 5den dezer, ten gevolge van een aanval van herte overleden. Zijn dood wordt als een wezenlijk verlies voor de rechtskundige wetenschappen gehouden. — Door den bekenden Beijerschen geheimraad, ridder von *Wieseking*, is een berigt bekend gemaakt wegens de voortzetting van een groot door hem ondernomen werk, dat in zeven groot 4to deelen, met 200 platen, moet worden uitgegeven, en waarvan de titel is: *Analyse descriptive, historique et raisonnée des monumens de l'antiquité, des édifices les plus remarquables du moyen-âge et des derniers temps, des plus grandes rivières, des canaux, navigables et d'irrigation, des dessèchemens, des ponts et des ports en Europe*. Reeds 3 deelen met 98 platen zijn van de werkdruk gegeven. Zij handelen over *Italie* en *Frankrijk*; de overige zullen betrekking hebben op de andere landen van *Europa* betreffen. De reizen door den heer von *Wieseking* ter verzameling van bouwstoffen voor zijn werk, gepaard met de kosten der onderneming, hadden hem reeds eene som van 30,000 guldens gekost. Ter voortzetting der uitgave werd derhalve vereischt, dat de schrijver en ondernemer het uitzigt had van zich voor zijne opofferingen schadeloos gesteld te zien. Daarvoor had hij nu den weg van intekening ingeslagen, zullende de onderneming bij de drie reeds uitgegevene deelen blijven, zoo het getal der intekenaars geen 200 bedraagt. Tot heden bedroeg dit getal nog slechts ruim 50, waaronder Z. M. de Keizer van *Oostenrijk* voor zes, Z. M. de Koning der *Nederlanden* voor vijf exemplaren, enz. De prijs der drie eerste deelen is 40 guldens, dat der drie volgende deelen zal op 30 guldens komen en dat zevende gratis gegeven worden.

— De Akademie van wetenschappen verloor op den 28sten Maart 1887 den dood een harer verdienstelijke medeleden, de sterrenkundige, staatsraad en ridder TARCHANOFF.

FRANKRIJK. — Op den 2den dezer had te *Parijs* wederom de jaarlijksche openbare zitting van de vijf Akademien, onder het voorzitterschap van den president der Akademie van Wetenschappen, den heer CHEVREUL, plaats. Als eene jaarlijkse vergadering van de vijf voornaamste geleerde ligchamen van *Frankrijk*, welke het publiek al te hare uitlokken, om aan te hooren en hetzelfde verslag te doen van hunnen arbeid en van de vorderingen van de wetenschap, die zij geest in alle wetenschappen, en inzonderheid in de natuurwetenschappen, bereikt, en inzonderheid aan het doel te beantwoorden; en want dan ook slechts middelmatig de openbare belangstelling getrokken. In plaats toch van een geregeld overzicht, of van een verslag waarin de vorderingen in de onderscheidene wetenschappen in verband tot elkander en als hand aan gaande, worden voorgedragen en uiteengezet, worden deze jaarlijksche vergaderingen besteed met de voordragt van een fragment uit zijn vak der wetenschappelijke vakken die hier door de leden der onderscheidene Akademien vertegenwoordigd worden, waarin alzoo de eenheid wordt gemist en die dus in het onderhavige geval slechts een matig belang inboezemen. De eerste redenaar, de president der Vergadering CHEVREUL, zeheen dit gebrek der jaarlijksche bijeenkomsten van de vijf Akademien, te gevoelen en als op het oog te hebben, toen hij in zijne openingerede het onderling verband van de wetenschappen en kunsten aantoonde, betogende, dat de dichtkunde en de wijsbegeerte, de natuurkunde en de geschiedenis gelijken tred naar het algemeen doel der menschheid leiden; dat de verschillende middelen door den kunstenaar en den geleerde gebruikt, zulkes onderling de hand bieden; dat de bloote handeling zoowel voor den een als de formules voor den ander onvoldoende zijn, en dat de juiste bepaling van den vorm in het eene vak niet minder noodzakelijk is dan de keurigheid van stijl in het ander. Na dit algemeen betoog over den gemeenschappelijken gang in de onderlinge betrekking van de wetenschappen, letteren en kunsten, konden gezegd worden geheel op zich-zelve te staan, als een bepaald bijzonder onderwerp behandelende, een dichtspraak over de ontdekking van Darcourt, 't welk daarna door den heer N. LEMAITRE werd voorgedragen, en de voordraging door den heer JOURNAUX, van een fragment zijner

geschiedenis der herrijzing van *Griekenland*, zijnde eene schets kort voor het beleg van *Tripolizza*, dat overigens een fraai historische schildering was, die veel bijval vond. In deze zitting werd weder een verslag uitgebragt over de taalkundige prijs door *Volney* gesticht; nogmaals kon dezelve niet toegewezen worden. Van twee verhandelingen werd echter eene eervolle melding gemaakt. — *Frankrijk* heeft dezer dagen een zijner verdienstelijke krijgskundige schrijvers verloren, te weten, de artillerie-generaal G. H. *Corty*, bekend inzonderheid door zijn *Dictionnaire de l'artillerie*, van 1822 tot 1832, in 2 deelen in 4°. uitgegeven en tot de *Encyclopédie méthodique* behoorende. In 1806 gaf hij eene instructie uit, betreffende de dragende vuurwapens, die op bevel van den oorlogsminister gedrukt werd, en in hetzelfde jaar nog eene verhandeling over de vervaardiging der wapens. Hij was in 1772 geboren. — Te *Mulhouse* overleed den 25sten II. de bekende lithograaf G. *Engelmann*, door wie het eerst de steendrukkunst in *Frankrijk* ingevoerd werd en aan wien dat land nog onlangs te danken had de uitvinding van het in Meuren drukken der steendrukplaten.

NEDERLANDEN. — De verkooping der uitgebreide verzameling van schilderijen en teekeningen, door wijlen den hoogleeraar J. BLEUWAND te *Utrecht* nagelaten, heeft dezer dagen de voornaamste liefhebbers en kunstverzamelaars uit ons vaderland en van elders, vooral uit *Londen*, *Brussel* en *Keulen* naar *Utrecht* gelokt; en een nieuw bewijs gegeven van de voortdurende waarde, welke aan onze vaderlandsche kunstgewrochten gebacht wordt. Vele schilderijen hebben aanzienlijke prijzen opgebragt, terwijl het tot genoegen strekt te kunnen vermelden, dat een aantal heerlijke stukken door inlandsche kunstverzamelaars gekocht zijn. Zie hier eene opgave van de prijzen welke sommige stukken gegolden hebben: No. 20 door J. en A. BOTH *f* 7000; No. 55 door G. DOU *f* 1500; No. 171 door J. KOBEL *f* 2855; No. 173, 174, en 175 van denzelfden *f* 1200, 1430 en 1000; No. 254 door P. G. VAN OS *f* 1530; No. 269 door P. POTTER *f* 510; No. 289 door J. RUISDAAL *f* 2330; No. 299 en 300 door J. C. SCHOTEL *f* 860 en 885; No. 307 door J. STEEN *f* 1300; No. 342 door G. TERBURG *f* 2000; No. 414 door P. WOUWERMANS *f* 1240; No. 421 door J. WIJNANDS *f* 910, enz. De geheele verkooping heeft *f* 72,000 opgebragt.

ALLERLEI.

DRIE WENKEN.

II. WATER.

De beroemde *Hufeland*, lijfarts van den Koning van Pruissen, zeide van dit allereerste en edelste geschenk van God: De beste drank is water en wel zuiver bronwater; deze gewoonlijk zoo verachtte, ja van menigeen voor schadelijk gehouden drank. In frisch water ligt eene ongelijk grootere kracht, dat wij ons tot hiertoe voorstelden. Eene verwonderlijke opwekkende kracht is aan koud water door den schepper geschonken. Ik aanzel niet het slechte groot middel van de wondgen, maar het leven te behouden. Het is het grootste, ja het beste middel om de gezondheid te behouden. Het is door zijne koude en tussche twee eene wonderlijk versterkend en opwekkend middel voor maag en zenuwen. Het is een heerlijk gal en onreinigheidsverdelgend middel door de veelvuldige lucht en zoutbestanddeelen, die het bezit. En daar volgens de nieuwste ontdekkingen, ook zuurstof een bestanddeel van het water is, zoo drinken wij in elken teg koud water tevens nieuwe levensstof. De bovengenoemde lucht mag men wel den geest van het water noemen.

Het is nog bij velen eene groote dwaling, dat men het water zoude open moeten laten staan in eene flesch, kruik of vat, om het tot eenen gezonden drank toe te bereiden. Hierdoor verliest men niet alleen de fiksche lucht, maar alle onreine dampen, stof en insecten worden door het water aangetrokken. Een schipper van Utrecht naar Amsterdam, zoogenaamd versch water overhregende, verkeerde laatstleden zomer nog in deze grove dwaling, het veel verwaardheid verhalende, dat hij het ook in diervoegen in zijne betrompene roeding bewaarde, tot dat de liefhebbers voor hetzelfde kwaad kwamen te liegen.

Veel boeken zijn er thans in Duitschland uitgekomen, die bewijzen, dat het koud en ijskoud water, inwendig en uitwendig aangewend, voortreffelijke diensten doet zoo wel door ziekten te voorkomen, als door hetzelfde in en uitwendige wonder te genezen. Als daar zijn: *Kröber*, Breslau 1836. *Grünichstedten*, Weenen 1837. *Oeriet*, Leipzig 1838. *Zoczek*, Leipzig 1836. *Röber*, Leipzig 1837. *Rothel*, Gassel 1838. *Baron von Falkenstein*, Berlin 1838, enz.

Het treffendste echter is, dat de watervriend, wanneer hij eenmaal aan land, water, zich gewend heeft, zijne tanden bewaart; voorts ook geen roos in het gezigt, geen kies- of vespijn of verstopping in het hoofd, zich op den hals haalt; zoo hij het hoofd slechts tweemaal daags met ijskoud water wast.

Terwijl daarentegen heete soepen en heete thee, de tanden bederven, de keel inkrampen, de ingewanden, zenuwen en maag ver-

